

ΤΕΧΝΑΣΜΑΤΙΑΣ

έκδοση για την προώθηση της αντικουλτούρας και της αυτοοργανωμένης σκηνής

...Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

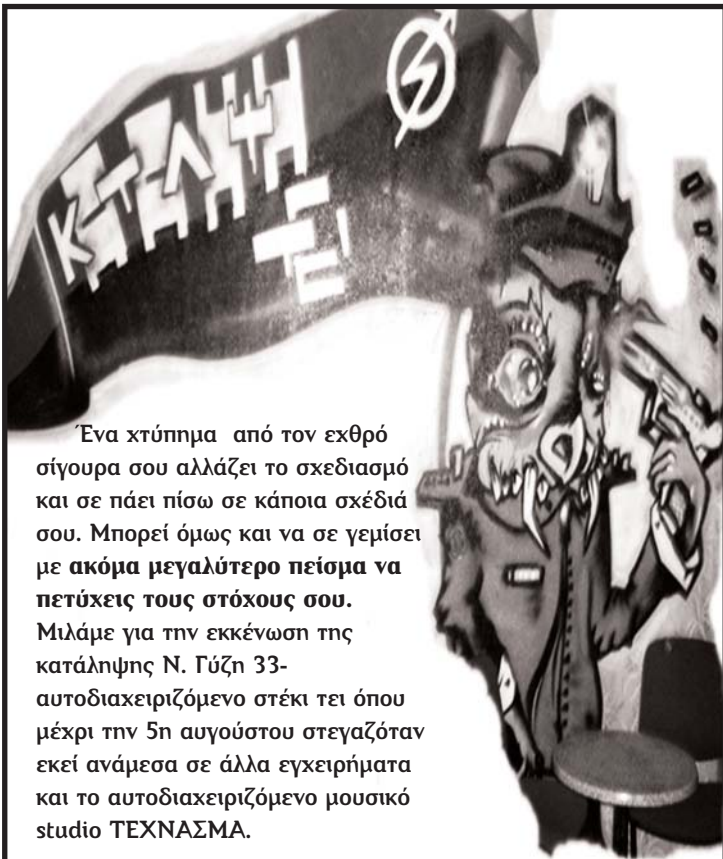
...ΚΑΙ ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

ΣΤΙΣ ΤΡΥΠΕΣ ΤΟΥΣ!!!

intro

Το ζήτημα για εμάς ποτέ δεν ήταν να φτιάξουμε τη φάση μας (χωρίς να απαξιώνουμε όσους επιλέγουν κάτι τέτοιο). Το ζήτημα ήταν και είναι να επικοινωνήσουμε τις απόψεις και τους προβληματισμούς μας με όσους τους απασχολούν τα ίδια θέματα. Αλλά και να θέσουμε -όσο μπορούμε- προβληματισμούς σε άλλους... Στα πλαίσια αυτής της επιθυμίας μας προχωράμε στην έκδοση ενός έντυπου που θα πραγματεύεται θέματα που αφορούν την ευρύτερη αυτοοργανωμένη σκηνή και αυτό που εμείς λέμε αντικουλτούρα. Σαν μικρές προσκλήσεις για κουβέντα. Για να βρεθούμε, για να γίνουμε ξανά απειλητικοί, να σταθούμε με αξιοπρέπεια απέναντι στο τέρας, την κυριαρχία...

Κάτι τελευταίο, ίσως επειδή δεν είναι και τόσο αυτονόητο. Το έντυπο είναι αυτοοργανωμένο. Δηλαδή εμείς το γράφουμε, εμείς το στήνουμε, εμείς το πληρώνουμε κι εμείς το μοιράζουμε. Ούτε χορηγοί, ούτε σχέσεις με δήμους, κόμματα, μμε και κάθε λογής ιεραρχικούς και εμπορευματικούς θεσμούς.

Ένα χτύπημα από τον εχθρό σίγουρα σου αλλάζει το σχεδιασμό και σε πάει πίσω σε κάποια σχέδιά σου. Μπορεί όμως και να σε γεμίσει με ακόμα μεγαλύτερο πείσμα να πετύχεις τους στόχους σου. Μιλάμε για την εκκένωση της κατάληψης Ν. Γύζη 33- αυτοδιαχειριζόμενο στέκι τει όπου μέχρι την 5η Αυγούστου στεγαζόταν εκεί ανάμεσα σε άλλα εγχειρήματα και το αυτοδιαχειριζόμενο μουσικό studio ΤΕΧΝΑΣΜΑ.

Η αλήθεια είναι ότι χωρίς την κατάληψη δε θα υπήρχε καν, αφού το εγχείρημα δεν ξεκίνησε από κάποιες μπάντες που έψαχναν χώρο να κάνουν πρόβες αλλά έγινε το αντίθετο. Δηλαδή ένας μικρός πυρήνας ανθρώπων από την κατάληψη που δεν έπαιζαν σε κάποια μπάντα κατάφερε εν τέλει να διαμορφώσει το χώρο και να εξοπλίσει ένα μουσικό studio χωρίς τότε να υπάρχει κάποια επαρκή μπάντα που είχε άμεση ανάγκη να παίξει.

Παράλογο; Όχι τόσο.

Αφού ο σκοπός μας δεν ήταν απλά ένα προβάδικο να παίζουμε μουσική και να γουστάρουμε (καλό κι αυτό) αλλά είπαμε να το πάμε λίγο παραπέρα και να βάλουμε και κάποιον άλλο στόχο.

Επειδή ακόμα κι αν δεν παίζαμε όλοι μουσική, μάς καθόταν στο στομάχι η κυρίαρχη κουλτούρα του κέρδους, των μαγαζιών, των εταιρειών, των χορηγών και κάθε λογής νταβατζήδων που αυτάρεσκα μας έλεγαν ότι χωρίς αυτούς δε μπορούμε να καταφέρουμε τίποτα και αργά ή γρήγορα θα αναζητήσουμε τη “στοργική” τους αγκαλιά. Και το αποδείξαμε. Χωρίς τη βοήθεια τους αλλά ενάντια σε αυτούς. Η μόνη βοήθεια που δεχτήκαμε ήταν από συντρόφους και συντρόφισσες αφού πρώτα τους εξηγήσαμε πόσο σημαντικό είναι το ζήτημα της έκφρασης και της δημιουργίας για να το αφήσουμε στα χέρια των εμπόρων, των κομματικών νεολαιών και του schooligans. Και φυσικά αυτό που

το έκανε εφικτό ήταν η συμμετοχή μας στην κατάληψη και το δωμάτιο που ζητήσαμε από τη συνέλευσή της. Όλα αυτά τα έχουμε περιγράψει και σε άλλο κείμενο οπότε δε θα επεκταθούμε.

ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ
ΚΑΦΕΝΕΙΟ

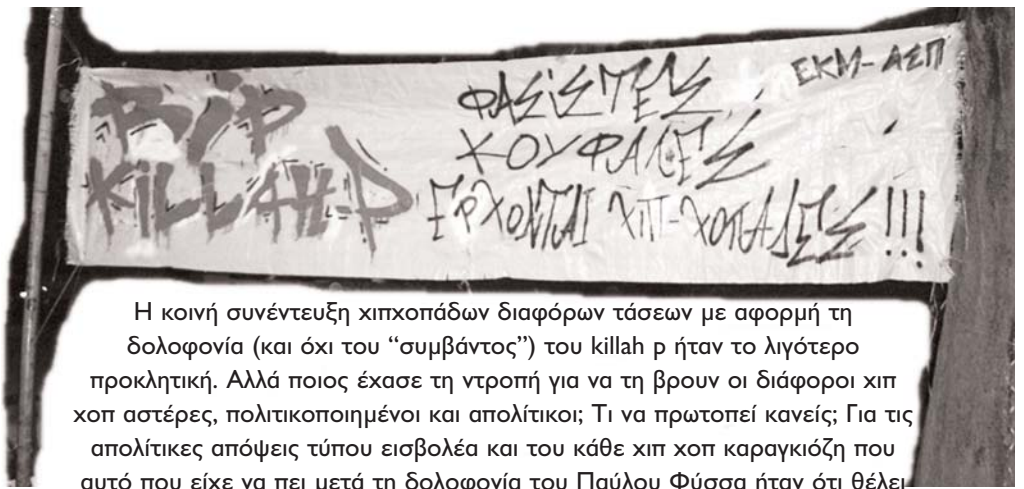
ΚΑΘΕ
ΤΕΤΑΡΤΗ
ΣΤΙΣ 7:00PM
ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ
της
ΑΝΑΤΟΠΙΑ
(Μητροπολιτικού
παρθενίου 16)

αυτοδιαχειριζόμενο
STUDIO TEXNASMA
studiotexnasma@gmail.com

Το κράτος και η διοίκηση του τει βέβαια δε μπορούσαν να δεχτούν ότι κάποιιοι μπορούν και επιλέγουν να δρουν χωρίς αυτούς για νταβάδες (και κόντρα στα σχέδιά τους) κι έτσι εκκένωσαν την κατάληψη βοηθώντας πέρα από τους φασίστες και τον κόσμο του εμπορεύματος όπου όλα υπάρχουν ως προϊόντα εκμετάλλευσης και αγοραπωλησίας. Όπως όμως δεν κατάφεραν να εξαφανίσουν την αντιεξουσιαστική και αντιφασιστική παρέμβαση που υπήρχε στο τει και τις γύρω περιοχές και στεγαζόταν στην κατάληψη, έτσι δεν κατάφεραν να εξαφανίσουν κι εμάς.

Χάρη στην -όσο γινόταν- πειστική παρουσία μας από την πρώτη στιγμή της εκκένωσης καταφέραμε να σώσουμε με λίγες ζημιές τον εξοπλισμό του στουντιού. Έτσι έχοντας αλλάξει κάποια από τα πλάνα μας (στα οποία συνέβαλε και η εκκένωση του παραρτήματος), στεκόμαστε ξανά στα πόδια μας και συνεχίζουμε. Ένα εγχείρημα δε σταματάει με μια εκκένωση κι έχουμε παραπάνω πείσμα και επιμονή από όσο πιστεύουν οι εχθροί μας. Φτιάξαμε μουσικό στούντιο από το μηδέν μια φορά και μπορούμε να το ξανακάνουμε (με καλύτερους όρους τώρα πια).

Ως εγχείρημα στεγαζόμαστε πλέον στον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο ΑΝΑΤΟΠΙΑ και μέχρι νεότερας θα μπορείτε να μας βρείτε εκεί κάθε Τετάρτη απόγευμα μετά τις 19.00 (την ίδια μέρα και ώρα που μας βρίσκατε όταν ήμασταν στο τει).

Η κοινή συνέντευξη χιπχοπάδων διαφόρων τάσεων με αφορμή τη δολοφονία (και όχι του “συμβάντος”) του killah ρ ήταν το λιγότερο προκλητική. Αλλά ποιος έχασε τη ντροπή για να τη βρουν οι διάφοροι χιπχοπ αστέρες, πολιτικοποιημένοι και απολίτικοι; Τι να πρωτοπεί κανείς; Για τις απολίτικες απόψεις τύπου εισβολέα και του κάθε χιπχοπ καταραγιά που αυτό που είχε να πει μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα ήταν ότι θέλει να δώσει αγάπη και φως στους φασίστες. Όχι πως δεν ξέραμε την κατάντια

της πλειοψηφίας της εν Ελλάδι χιπχοπ σκηνής, αλλά η ανοχή σε τυπάκια σαν τον ευθύμη των πρώην τχς που τους ακούνε τα φασιστάκια για να ανυψωθεί το εθνικό τους φρόνημα πριν πάνε να σφάξουν κάποιον μετανάστη ή κάποιον αντιφασίστα, ή οι εκκλήσεις ενάντια στη βία γενικά και αόριστα από το χιπχοπ επιχειρηματία foxmoor τη στιγμή που οι φασίστες δηλώνουν

έμπρακτα τη διάθεσή τους να μας εξοντώσουν, ή η ταύτιση της φασιστικής βίας με την απόλυτα δικαιολογημένη και απαραίτητη αντιφασιστική βία από τον x-ray, απλά ξεπερνάνε τα όρια και προκαλούν. Πόσο μάλλον όταν κάνουν πως ξεχνάνε πως το χιπχοπ δεν έχει καμία σχέση με ελληνοκυριακούς (sic) βλάκες και πως γεννήθηκε σε μια κραυγή της μαύρης κοινότητας των ηπα ενάντια στην αστυνομοκρατία και τη ρατσιστική βία, μια κραυγή που δε συνιστούσε ψυχραιμία ενάντια στους ρατσιστές αλλά αυτοάμυνα και απάντηση στις επιθέσεις τους. Τα λόγια είναι περιττά. Απλά τραγικοί.

Από live στην πλατεία όλγας στις αρχές οκτώβρη στα πλαίσια τριήμερου για τα 40 χρόνια του παραρτήματος. Πέρα από το πανό των ΕΚΜ-ΑΣΠ πριν το live προβλήθηκαν κάποια βίντεο με κομμάτια του killah ρ ως μια ελάχιστη κίνηση αντιφασιστικής μνήμης.

LIVE JAM ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΠΙΑ

ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΚΑΒΕΛΕΤΙΚΟ
+ LIVE JAM
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/1/2014
από τις 7:00μμ
στον χώρο της ΑΝΑΤΟΠΙΑ
από το αυτοδιαχειριζόμενο
STUDIO TEXNASMA

LIVE JAM
ΤΕΤΑΡΤΗ 26/2
ΑΠΟ ΤΙΣ 7:00μμ
ΣΤΟΝ
ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ
ΧΩΡΟ
ΑΝΑΤΟΠΙΑ

LIVE JAM
ΤΕΤΑΡΤΗ 12 ΜΑΡΤΙΟΥ
ΣΤΟΝ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΧΩΡΟ
ΑΝΑΤΟΠΙΑ

Γράφουμε μεταξύ άλλων σε μια πιο παλιά προκήρυξη που εξηγούσε τους σκοπούς του αυτοδιαχειριζόμενου studio ΤΕΧΝΑΣΜΑ ότι "η μουσική είναι μια ιστορία απόλυτα κοινωνική. Είτε ακούς είτε παίζεις. Κοινωνική σημαίνει κόσμος. Κόσμος που ανακατεύεται σε μπάντες, κόσμος που ακούει το υλικό τους, κόσμος σε κίνηση". Αυτό ακριβώς είναι τα live jam. Κόσμος σε κίνηση που έχει ανάγκη για έκφραση μέσω της μουσικής. Κόσμος που παίζει κάποιο όργανο έχοντας το εξελίξει περισσότερο ή λιγότερο, και ψάχνει να βρει και άλλους που έχουν παρόμοια ανάγκη να παίξουν. Χωρίς είσοδο, χωρίς μπράβους στην πόρτα, χωρίς κερδοσκοπία, χωρίς όρους μαγαζιού-επιχείρησης αλλά ελεύθερα, αντιεμπορευματικά, αυτοοργανωμένα και με αλληλοσεβασμό. Κόσμος που είτε θέλει να δοκιμάσει κάποια καινούρια ιδέα στην κιθάρα, να πει κάποιο κουπλέ, να βρει κάποιους άλλους να το κάνουν μαζί, να γνωριστεί επί τόπου αυτοσχεδιάζοντας, να παίξει κάποιο κομμάτι που γουστάρει. Χωρίς "ταλέντα" και "ατάλαντους", χωρίς διάθεση επιδειξιμανίας και σταριλικιού. Απλά με ανάγκη για έκφραση. Τα live jam είναι κάτι σαν τις δικές μας γιορτές, ένας τρόπος να βρεθούμε και να επικοινωνήσουμε άνθρωποι που μοιραζόμαστε κοινές ανάγκες, χωρίς νταβατζήδες πάνω από το κεφάλι μας. Σκοπός μας είναι να γίνονται κάθε δεύτερη Τετάρτη στην ανατόπια. Τα λέμε εκεί.

It don' t mean a thing...

Στις 9 απρίλη ως ομάδα αυτοοργανωμένης έκφρασης ΤΕΧΝΑΣΜΑ προβάλαμε στην ανατόπια την ταινία “swing kids” που αναφέρεται στην αντίδραση πολλών γερμανών νεολαίων απέναντι στο χιτλερικό καθεστώς μέσω του swing. Δείχνοντας ότι **διάφορες υποκουλτούρες που δημιουργούνται από τα κάτω μπορούν να αποτελέσουν όπλο απέναντι στην υποταγή και το φασισμό, πέρα από την ευχαρίστηση που ούτως ή άλλως σου προσφέρει η έκφραση μέσω του χορού, της μουσικής ή οποιας άλλης μορφής έκφρασης.** Στα χρόνια της χιτλερικής γερμανίας πήρε σάρκα και οστά το **“love music, hate fascism”**.

Αυτό δε σημαίνει πως η swing νεολαία ήταν απαραίτητα πολιτικοποιημένη και ταγμένη στον αντιφασισμό, όμως με την ύπαρξή της και μόνο απειλούσε τα ναζιστικά ιδεώδη κάτι που την έφερε σε μια de facto αντιπαράθεση με το χιτλερικό καθεστώς το οποίο δεν έχανε ευκαιρία να γελοιοποιεί (χαρακτηριστικά ο χαριετισμός των ναζί “sieg heil” παρωδείται σε “swing heil”). Για δύο λόγους. Καταρχάς, το swing αποτέλεσε ένα ζωντανό νεολαιίστικο κίνημα που ζει για το χορό και τη διασκέδαση και όχι για τον πόλεμο και τον εθνικισμό όπως ήθελε το ναζιστικό καθεστώς. Σε αντίθεση με τη ναζιστική μιλιταριστική και ατσάλακωτη ομοιομορφία, η swing νεολαία ντύνεται ατημέλητα, αφήνει τσουλούφια και φτύνει τα στρατιωτικά κοντοκουρεμένα κεφάλια και τις ναζιστικές στολές.

Κοπέλες αντικαθιστούν τα καθώς πρέπει ψηλοτάκουνα γοβάκια και τα στενά φορέματα φορώντας πιο φαριδιά ρούχα και χαμηλά παπούτσια ιδανικά για χορό. **Ο τρόπος που χορεύεται αυτή μουσική απέχει μίλια από τις ρομποτοποιημένες κινήσεις του μιλιταρισμού καθώς το σώμα δεν υποτάσσεται σε στρατιωτικά παραγγέλματα αλλά αφήνεται στο ρυθμό της μουσικής.** Και φυσικά ενοχλούσε το “πατρις, θρησκεία, οικογένεια” και το ναζιστικό συντηρητισμό αφού σε αυτά τα πάριτι όπως έλεγαν και οι ίδιοι οι ναζί “πολλά νεαρά άτομα, κορίτσια είχαν επαναλαμβανόμενες σεξουαλικές επαφές”.

Κατά δεύτερον, η καταγωγή αυτής της μουσικής που είχε συνεπάρει τη γερμανική νεολαία, προκαλούσε πολλαπλά εγκεφαλικά στους ναζί. Όπως και τα blues έτσι και το swing προέρχονταν από τη μαύρη κοινότητα των ηπα. Και όχι μόνο αυτό αλλά το swing συμπεριλάμβανε στο ρυθμό του όποια μουσική κουλτούρα έφερε ο κάθε μετανάστης από τον τόπο καταγωγής του, και ως γνωστόν η άρια καθαρή φυλή δεν τα πάει καλά με τα μπισταρδέματα.

Για να καταφέρει ένας λευκός να παίξει swing μουσική δεν αρκούσε η εξάσκηση του και η δεξιοτεχνία του αλλά έπρεπε να κάνει και μια παραδοχή: **να παραδεχτεί το μεγαλείο της μαύρης τέχνης και να ξεπεράσει την όποια ρατσιστική προκατάληψη περί πολιτισμικής καθαρότητας.** Όταν οι ναζί προσπαθούν με κάθε τρόπο να αποδείξουν την κατωτερότητα των μαύρων, των τσιγγάνων και των εβραίων και η γερμανική νεολαία αγοράζει δίσκους μαύρων, εβραίων και τσιγγάνων καλλιτεχνών (που αποτελούσαν την πλειοψηφία των swing μουσικών) και διακοσμεί τα δωμάτιά της με τις φωτογραφίες αυτών των “κατώτερων”, τότε είναι ώρα να λάβει πιο δραστικά μέτρα το ναζιστικό καθεστώς.

Έτσι αρχίζει μια μαζική δίωξη εναντίον των swing νεολαίων και πολλοί στέλνονται στα στρατόπεδα συγκέντρωσης για “αναμόρφωση”. Πολλά στοιχεία γι’ αυτό το κείμενο τα πήραμε από την περιοδική αντιφασιστική έκδοση 0151, τεύχος 1, δεκέμβρης 2013, και θα κλείσουμε με κάποια δικά τους λόγια: **“Αν θέλουμε να πολεμήσουμε κάτι στο σήμερα με όπλο το swing αυτό είναι ο ρατσισμός των ελλήνων που πηγάζει από τη φενάκη της πολιτισμικής μοναδικότητάς τους. Το swing αποδεικνύει πως ο καλύτερη τέχνη είναι η μπάσταρδη τέχνη. Πως ο καλύτερος τρόπος να παράξει πολιτισμό μια κοινωνία είναι αυτός να είναι αντιπροσωπευτικός του πολιτισμού των ανθρώπων που ζουν εντός της”**.

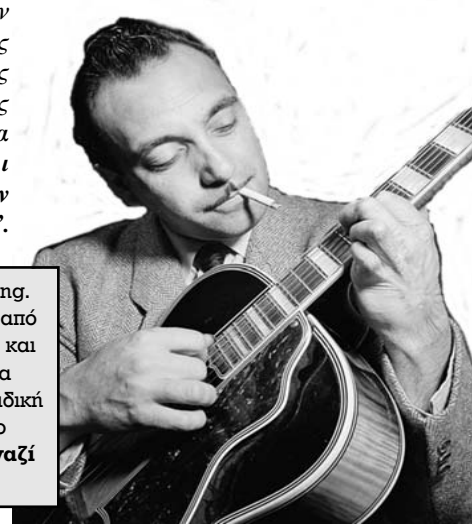
Ο αριστερά είναι ο Benny Goodman, jazz μουσικός γνωστός και ως βασιλιάς του swing. Γεννημένος στο σικάγο από φτωχή εβραϊκή οικογένεια που είχε μεταναστεύσει εκεί από τη ρωσία. Ο δεξιά είναι ο Django Reinhardt: από τους πιο γνωστούς swing μουσικούς και ινδάλμα πολλών swing νεολαίων. Γεννημένος στο βέλγιο από τσιγγάνικη οικογένεια μεγάλωσε σε τσιγγάνικους καταυλισμούς κοντά στο παρίσι παίζοντας μουσική από παιδική ηλικία. Εξαιτίας ενός ατυχήματος έπαιζε όλα τα καθαριστικά σόλο του με δύο μόνο δάκτυλα. **Εβραίοι, τσιγγάνοι και μετανάστες. Είναι να μην τρελαινονται μετά οι ναζί με τα ινδάλματα που είχε μεγάλο κομμάτι της γερμανικής νεολαίας;**

ΠΡΟΒΟΛΗ
ΤΑΙΝΙΑΣ

“Όχι! Το καθεστώς των ναζί δεν θα μπορούσε να καταφέρει να τσακίσει την αγάπη μου για το σουίνγκ”
γερμανός σουίνγκ νεολαίος

ΤΕΤΑΡΤΗ
9 ΑΠΡΙΛΗ 2014
19:30
στην αυτοαυτοκινητόμο κούρα
ΑΝΑΤΟΠΙΑ

ΤΕΧΝΑΣΜΑ

...if you ain' t got that swing

24 ΧΡΟΝΙΑ VILLA AMALIAS

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΑΚΑΤΑΛΗΨΗ ΠΑΠΑΔΕΣ ΚΑΙ ΝΤΑΒΑΔΕΣ ΕΜΠΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΑΣΤΕΡΕΣ ΠΑΤΡΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΙΤΕΣ ΑΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΙΑ ΡΑΤΕΙΣΤΕΣ ΚΕΣΕΤΕΣ ΚΟΜΜΑΤΑΡΗΣ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΚΡΟΤΕΣ

ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ STUDIO ΤΕΧΝΑΣΜΑ

24 χρόνια

VILLA AMALIAS

AKADHMEN & KEVAVEN
Ένας μικρός κόπος τμήσι στη villa amalias. Γιατί με μια εκκένωση ενός κτηρίου σίγουρα δε μπορεί να εξαλειφθεί και από που παρθεύει. Επειδή δεν έχουμε κανένα λόγο να ξεχάσουμε και το χάρισμα κανένα λόγο να νομίσουμε ότι ξεμπερδεύει έτσι απλά. Γιατί από τα 29 μέτρα σήματα έχουν ξεπεραστεί πολλές παρακάτω σπάνιες σπουδαίες από τη villa επηρεασμένες από αυτή. Επειδή που αρνούμαστε να γυρίσουν στη σημείο παίρνει της βροχώνιας τον θεσπισμό των εταιρειών και των μεγάλων, και αποδεικνύουν ότι μπορούμε χωρίς αυτούς, μπορούμε καλύτερα από αυτούς, μπορούμε ενάντια σε αυτούς.

diy hip hop LIVE

Τετάρτη 2/3 στις 20.00

στον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο ΑΝΑΤΟΠΙΑ

Ενάμιση χρόνος σχεδόν από την εκκένωση της villa amalias. Κάπου τέλη μάρτη θα γιόρταζε τα 24α γενέθλια της.

Η εκκένωση της villas ήταν ένα μεγάλο πλήγμα για την αυτοοργανωμένη σκηνή. Ομως τίποτα δεν τελειώνει με μια εκκένωση.

Αντίθετα θα είναι τελειωμένη υπόθεση η villa amalias αν ξεχάσουμε από πού προερχόμαστε και πόσα χρωστάμε σε αυτή όσει συμμετέχουμε στην αυτοοργανωμένη σκηνή.

Μια ελάχιστη συνεισφορά στο να μην ξεχάσουμε ήταν και το diy hip hop live που στήθηκε στην ανατοπία στις 2 απρίλη όπως και το live jam που έγινε μια βδομάδα πριν.

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ

Μεταδίνω κτίδιον, γού τους κτίρητες τη σπυρίνη και εντική αστόλο

Η γάτα σφίλει να μαζεύει τη δυνάμει της

ΚΑΙ

ΝΑ ΤΟΥΣ ΒΡΑΛΕΙ ΤΑ ΜΑΤΙΑ

ΔΡΑΣΗ

LIVE JAM

την τετάρτη 26/3 στις 20.00

στον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο ΑΝΑΤΟΠΙΑ

για τα 24 χρόνια της

VILLA AMALIAS

...ΠΕΡΙ ΒΑΣΙΛΙΑΔΩΝ ΚΑΙ ΗΛΙΘΙΩΝ...

Στις 12 φλεβάρη στο καφενείο του τεχνάσματος στην ανατόπια προβάλλαμε το ντοκιμαντέρ “μέχρι να γίνεις ο βασιλιάς των ηλιθίων” και ακολούθησε κουβέντα. Πρόκειται για ένα ντοκιμαντέρ για ένα κομμάτι της ελληνικής πανκ σκηνής και όχι για την ελληνική πανκ σκηνή γενικά. Στο οποίο άλλοι απλά μιλάνε για την ιστορία που ζήσανε, άλλοι κλαίγονται που δε μπορούν να ζήσουν απ’ τη μουσική και να βγάλουν λεφτά και άλλοι προσπαθούν να δικαιολογήσουν τη συνεργασία τους με τους εμπόρους της μουσικής.

Ένα ντοκιμαντέρ θέλει δε θέλει εκφράζει και απόψεις (ή δίνει πολύ παραπάνω βάρος σε κάποιες).

Οπότε όντας και ενεργό κομμάτι της πανκ σκηνής (είτε ακούγοντας είτε παίζοντας) έχουμε την ανάγκη να πούμε δυο τρία πράγματα πάνω σε κάποιες από αυτές. Πέρα από αρκετές ενδιαφέρουσες μαρτυρίες κάποιων από τους πρωταγωνιστές της εγχώριας πανκ σκηνής (κυρίως όσον αφορά τη δεκαετία του ‘80) θα κάνουμε δυο τρεις παρατηρήσεις που κάναμε και στην κουβέντα. Κυρίως όσον αφορά το κομμάτι που αναφέρεται στο do it yourself και την εμπορικοποίηση της μουσικής. Καταρχάς, από αρκετούς που μιλάνε βγαίνει το συμπέρασμα ότι χωρίς τη βοήθεια μαγαζιών (τύπου AN) ή κάποιων “ανεξάρτητων” εταιρειών (τύπου wipe out) δε θα γινόταν τίποτα, προσπερνώντας μπαμ μπαμ τις αναριθμητες προσπάθειες να στηθούν πανκ συναυλίες και γενικότερα μια πανκ σκηνή έξω από εταιρείες και μαγαζιά.

Έτσι δεν είναι περίεργο που η villa amalias αναφέρεται απλά μια-δυο φορές στα πεταχτά (όπως επίσης στα πεταχτά γίνεται η αναφορά στα διάφορα αυτοδιαχειριζόμενα στέκια σε όλη την επαρχία και τα εκατοντάδες live που γίνονταν εκεί). Γιατί η villa amalias έκανε το ‘93 μια ασυγχώρητη για πολλούς από αυτούς επιλογή όταν έθεσε ζήτημα στις τότε μπάντες ότι *“είτε θα παίζετε σε μαγαζιά και εταιρείες είτε στη villa, και τα δυο μαζί τέλος”*. Δεν ήταν μια απόφαση που δεν πάταγε πουθενά ούτε ένα καπρίτσιο της villas, αλλά βασιζόταν στο γεγονός ότι αρκετές μπάντες γίνονταν ονόματα σε diy συναυλίες και το χρησιμοποιούσαν για να τροφοδοτήσουν προσωπικές φιλοδοξίες και τα underground μαγαζιά-συναυλιάδικα. “Εκτιμώντας - και σωστά - πως είναι θέμα καθενός ατομικά και κάθε μπάντας χωριστά να αποφασίσει εάν οι “φιλοδοξίες” είναι τέτοιες που θα τους ρίξουν στους στάβλους των μαγαζιών και των εταιρειών, ή εάν θέλουν να ενταχθούν σ’ ένα μέτωπο κατά της εμπορευματοποίησης. Στο κάτω κάτω αρκετοί απ’ τους (τότε) καταληψίες της villa ήταν οι ίδιοι μουσικοί, μιλούσαν απ’ αυτή τη θέση. Και επειδή τέθηκε έτσι το ζήτημα, γρήγορα το σκάνδαλο άρχισε να εξαπλώνεται... Έφτασε μέχρι τις ραδιοφωνικές εκπομπές διάσημων τότε (αλλά και τώρα) “ροκ παραγωγών” που θέωρησαν χρέος τους να αποκηρύξουν δημόσια (με την σχετική αγανάκτηση) τα “καμώματα των πάνκηδων της villa”. Ούτε και στον ευρύτερο “a/a χώρο” η επιλογή της villa έγινε γενικά αποδεκτή. Για την ακρίβεια δημιουργήθηκε μια πόλωση, μεταξύ εκείνων που θεωρούσαν ότι ο “αποκλεισμός” όσων παίζουν σε μαγαζιά ή σε καθεστωτικές και άλλες συναυλίες είναι απαράδεκτος, ανεφάρμοστος, και θα οδηγήσει στο να “ξεκοπεί” ο a/a χώρος απ’ το ευρύτερο κοινό των mainstream καλλιτεχνών και στους (σαφώς λιγότερους) που συμφωνούσαν και υπερασπιζόνταν το ξεκαθάρισμα, σαν μια αποφασιστική και γενναία πράξη περιφρούρησης ενάντια στην εμπορευματική αφομοίωση.” (sarajevo, τεύχος 69, προς τιμήν της villa amalias).

Κατά δεύτερον, σχετικά με τον όρο diy που τον χρησιμοποιούμε κι εμείς. Πέρα από απλοϊκότητες του τύπου "κι εμείς μόνοι μας το κάνουμε, κι εμείς diy είμαστε" που ακούγονται από μπάντες που επιλέγουν το δρόμο των μαγαζιών και των εταιρειών, εμείς τον χρησιμοποιούμε έτσι όπως ιστορικά έχει αποκτήσει το νόημά του στον ελλαδικό χώρο στη δεκαετία του '90 από την αυτοοργανωμένη μουσική σκηνή, δηλαδή εννοώντας τη μουσική έξω από εταιρείες και μαγαζιά κάθε είδους, έτσι όπως τον μάθαμε όταν ακούγαμε τις κυκλοφορίες της do it yourself records, όταν ακούγαμε τις δουλειές των ΑΝΑΣΑ ΣΤΑΧΤΗ, των ΑΝΑΤΕΛΛΩΝ ΤΡΟΜΟΣ, τη ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ. Τρίτον, θέλουμε να μείνουμε στις απόψεις που εκφράστηκαν σχετικά με την κλάψα κάποιων που δε μπορούν να βγάλουν λεφτά από το πανκ ή να ζήσουν κιάλας από αυτό. Μαλακία μας! Τι αγάριστοι που είμαστε εμείς που ακούμε πανκ (πόσο μάλλον αυτοί που κάνουν και κριτική σε τέτοιου είδους απόψεις). Αντί να γεμίζουμε τα μαγαζιά και να αγοράζουμε δέκα δέκα τα cd των αντίδραση (και των κάθε αντίδραση) ώστε να συνεχίσουν να εκφράζουν την οργή μας μέσα από νότες, έχουμε την αντίληψη ότι δεν πρέπει να υπάρχουν συγκεκριμένοι επιφορτισμένοι με αυτό το έργο (και κάποιοι άλλοι απλώς να τους στηρίζουμε χρηματικά για να συνεχίσουν να το κάνουν) αλλά ότι ο καθένας πρέπει να έχει αυτό το δικαίωμα, ακόμα και αυτός που δε ζει από τη μουσική του και είναι υποχρεωμένος να δουλεύει για κάποιο αφεντικό. Γιατί για να ζουν κάποιοι από τη μουσική δεν πρέπει να υπάρχει πληθώρα μπαντών αφού το αγοραστικό κοινό είναι συγκεκριμένο. Και πόσους να θρέψει πια κι αυτό το πανκ κοινό;

Κι όπως εύστοχα είχαν σημειώσει κάποιοι,

τα λεφτά δεν είναι το παν, αλλά το παν είναι όλα τα λεφτά.

Σίγουρα η έκφραση μέσω της μουσικής συνεπάγεται να ξέρεις και δυο τρία πράγματα ώστε να αποτυπώσεις σε νότες τις όποιες ιδέες έχεις. Έτσι σκέφτηκαν και όσοι πήραν την πρωτοβουλία στο στέκ(ε)ι στο παιδαγωγικό στο πανεπιστήμιο και έχουν ξεκινήσει αυτοοργανωμένα μαθήματα κιθάρας (και απ' όσο ξέρουμε και μπουζουκιού). Χωρίς κάποιο αντίτιμο, χωρίς χορηγούς-χρηματοδότες, απλά δίνοντας ο καθένας λίγο από το χρόνο του ώστε να μαθαίνει και κάποιος άλλος. Πάντα τέτοιες προσπάθειες.

ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΚΙΘΑΡΑΣ

Επειδή δεν έχουμε να πληρώσουμε λεφτά σε ωδεία, μοιραζόμαστε και συλλογικοποιούμε τις γνώσεις μας στη μουσική. Δίνουμε λίγο από το χρόνο μας σε όσους θέλουν να προσπαθήσουν να μάθουν κιθάρα χωρίς να πρέπει να πληρώσουν ή να εξεταστούν. Η έκφραση είναι ανάγκη και η μουσική μία μορφή της. Δεν έχουμε χορηγούς, δεν είμαστε ροκσταρδάδες αλλά αντίθετα μας αρέσει η μουσική και εκφραζόμαστε χωρίς νταβάνες και ειδικούς πάνω από το κεφάλι μας..

ΠΕΜΠΤΗ 13/3

ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ στο Στέκ(ε)ι στο Παιδαγωγικό
στις 14:00

Οι τοίχοι μιλάνε...

αρκεί να προσπαθήσεις να τους ακούσεις

WHITE NO MORE +

NEED SOME SPRAY*

GRAT FUCKIN' YEAH!

..το πουλί της Δαπ τα βρήκε σκούρα...

...RIP KILLAH-P, ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ, ΑΘΗΝΑ...

...graffiti για τον
Πάυλο Φύσσα στη
Βενιζέλου...